

Arrest

nr. 221 416 van 20 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. LEMEIRE
Tervurenlaan 270
1150 SINT-PIETERS-WOLUWE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 10 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. LEMEIRE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op 12 juli 1991 in Medellin in de wijk Manrique Oriental. U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan. Rond uw achttiende zou u ongeveer een jaar gewerkt hebben als autowasser en vanaf ongeveer 2009 zou u zijn beginnen werken als taxichauffeur. De zoon van de eigenares van het taxibedrijf, een zeker L., zou u medio 2012 benaderd hebben in verband met geld dat hij nodig had. U zou L. in contact hebben gebracht met een zekere M., een man die u kende van in de buurt en die erom bekend stond gemakkelijk geld te kunnen uitlenen.

L. zou 800 000 pesos geleend hebben en betaalde dit terug na twintig dagen. Later zou L. opnieuw een som geld hebben geleend van M., meer bepaald 115 000 000 pesos. L. zou voor dit grote bedrag het huis van zijn moeder en de drie taxi's van het bedrijf hebben toegestaan als waarborg. L. zou evenwel het geleende bedrag niet hebben terugbetaald en zou verdwenen zijn. Hierna zou M. naar u hebben gebeld om te informeren naar L.. U zou hem duidelijk hebben gemaakt dat u van niets op de hoogte was. Vervolgens werd afgesproken met uzelf, de moeder van L. en een hele groep bendeleden. Het is pas toen dat u besepte dat M. deel uitmaakte van de bekende lokale bende La Terazza. Er werd lang onderhandeld. Uiteindelijk zou zijn overeengekomen dat de moeder van L. het geld zo snel als mogelijk diende te betalen en ook dat L. sowieso zou vermoord worden. Van u zou men geëist hebben dat u 10 000 000 pesos zou betalen omdat u een 'dief' had aangeraden en u hiervoor diende te boeten. Omdat u duidelijk maakte dat u dit bedrag niet kon betalen, zou men u gedurende een dag hebben vastgehouden en hard hebben geslagen en mishandeld. De volgende dag zouden uw ouders en uw vriendin zijn langsgekomen om tot een akkoord te komen. Er werd beslist om het gevraagde geld in drie schijven af te betalen: 4 000 000 binnen de maand, vervolgens nog eens 4 000 000 binnen de maand en tenslotte de laatste 2 000 000 binnen de daarop volgende vijftien dagen. Ze zouden er ook mee bedreigd hebben u te zullen vermoorden als u niet zou betalen. U en uw familie zouden daarop besloten hebben de wijk te verlaten omdat ze onmogelijk op zo'n korte tijd aan het geld zouden geraken. Jullie kregen hierbij politiebegeleiding. Jullie zouden zich gevestigd hebben in de wijk Robledo. Uzelf zou het niet hebben gedurfd te werken in tegenstelling tot uw vader en uw vriendin. In de periode die volgde, zouden jullie wel geregeld hebben vernomen hoe de bendeleden van La Terazza jullie bleven bedreigen.

In 2013 zouden uzelf en uw vader een officiële klacht hebben ingediend tegen de bendeleden, waarop jullie allen politiebescherming kregen. Deze klacht zou ertoe hebben geleid dat de betrokkenen werden gearresteerd. Ondertussen zouden er zelfs al een aantal van hen veroordeeld zijn. Nog anderen zitten nog in de strafrechtelijke procedure. U vreest de wraak van de bendeleden. Een aantal van de bendeleden heeft bovendien verminderde straffen gekregen omwille van hun goede medewerking. Op 30/10/2017 bent u legaal naar Spanje gereisd en vervolgens naar België, waar u op 31/10/2017 aankwam.

U diende een asielaanvraag in op 27/11/2017.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, enkele gerechtelijke documenten in verband met de bescherming die u zou hebben aangevraagd bij de Colombiaanse autoriteiten en in verband met de klacht die u had neergelegd en tenslotte nog enkele internetartikels in verband met de bende La Terazza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen. In de loop van uw asielprocedure legde u immers enkele opvallende tegenstrijdige verklaringen af, wat het geloof in uw verklaringen ernstig ondermijnt.

Zo verwees u voor de Dienst Vreemdelingenzaken consequent naar een zekere J. als degene die u had aangesproken om geld te lenen. U zou vervolgens J. in contact hebben gebracht met M., die hem het geld uitleende. Vervolgens zou J. 115 miljoen pesos hebben geleend bij M., maar liet hij na de lening op tijd terug te betalen (zie persoonlijk onderhoud DVZ, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verwees u evenwel niet meer naar J. maar had u het consequent over 'L.'. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 verwees u naar een zekere J. (zie notities persoonlijk onderhoud, 23 juli 2018). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 19 oktober 2018 werd u eerst gevraagd of L. nog een andere naam had. U verklaarde dat zijn bijnaam 'La Tripa' is.

Toen u er vervolgens op werd gewezen dat u bij het persoonlijk onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken steevast naar een zekere J. had verwezen, verklaarde u dat dit de broer is van L.. U voegde eraan toe dat J. u had aangeworven en dat het door L. was dat u in de problemen bent gekomen aangezien hij geld had geleend van en niet terugbetaald had aan M.. Dit is evenwel op geen enkele wijze een verklaring voor uw tegenstrijdige uitspraken. Uw verklaringen blijven aldus zeer tegenstrijdig aangezien u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondubbelzinnig naar J. had verwezen als degene door wie u in de problemen bent geraakt. Bovendien blijkt ook dat u tijdens het uitgebreide en gedetailleerde persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 op geen enkel moment heeft verwezen naar J. (zie notities persoonlijk onderhoud 19 oktober 2018, vragen 5-16).

Verder is het opvallend dat u de achternaam van A. niet kende. Nochtans zou zij uw werkgever zijn geweest en de moeder van L., de persoon door wie u in de problemen bent gekomen. Zij zou ook heel nauw betrokken geweest zijn bij het proces om het probleem in der minne op te lossen. Zij was immers ook aanwezig bij de vergadering met u en de bendeleden waarbij werd afgesproken om het huis en de taxi's te verkopen om het geleende geld terug te betalen. Dat u deze persoon dan niet bij haar volledige naam zou kennen, doet ten eerste de wenkbrauwen fronsen en maakt dat ook aan uw verklaringen hierover moet getwijfeld worden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 14).

Ook van M., de man die u naar het leven staat en die bij de bende La Terrazza bleek te horen, zou u de volledige naam niet kennen. Nochtans had u tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 laten optekenen dat u deze man als een vriend zag (zie notities persoonlijk onderhoud 23 juli 2018, vraag 87). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 19 oktober 2018 ontkende u dat hij een vriend van u was. U liet wel optekenen dat hij van dezelfde buurt als u was. U verklaarde ook dat M. nooit werd gearresteerd door de Colombiaanse overheid. U voegde eraan toe dat er een soort van overeenkomst werd gesloten tussen hem en de overheid om een schadevergoeding te betalen waardoor hij geen strafrechtelijke vervolging hoefde te vrezan. U werd erop gewezen dat het dan wel zeer opmerkelijk is dat u zijn achternaam niet zou kennen, gelet op het feit dat deze overeenkomst tot schadeloosstelling ook op u en uw familie betrekking had. Het minste wat je dan redelijkerwijze zou kunnen verwachten, is dat u de volledige naam zou kennen van de man van wie men de schadevergoeding zou ontvangen. Uw uitleg als zouden er 27 mannen als gevolg van de klacht die u had ingediend in de gevangenis zijn beland; dat u bijgevolg zoveel namen diende te onthouden en dat u daarom de naam van M. niet zou kennen temeer daar hij niet eens gearresteerd is, kan allerm minst overtuigen. M. speelt immers een centrale rol in uw asielrelaas. Het is hij die het geld geleend had aan L., en dit op uw aanraden. Het is deze persoon bovendien die u naar het leven stond toen bleek dat L. het geld niet terugbetaald had (zie notities persoonlijk onderhoud 19 oktober 2018, vragen 17-23). In ditzelfde verband valt op dat u tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 verwees naar een zekere H. via wie u M. zou hebben leren kennen (zie notities persoonlijk onderhoud 23 juli 2018, vraag 90), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 19 oktober 2018 verklaarde dat hij Jy. heette. Wanneer u werd geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid antwoordde u dat hij eigenlijk J. H. heette (zie notities persoonlijk onderhoud 19 oktober 2018, vragen 53-54). Deze uitleg is twijfelachtig en allerm minst overtuigend.

Vervolgens valt op dat u incoherente verklaringen aflegde over de vraag hoeveel keer u geld had geleend bij M.. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 liet u optekenen dat u 100 000 pesos had geleend en ook dat het eenmalig was (zie notities persoonlijk onderhoud 23 juli 2018, vragen 98 en 102), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 19 oktober verklaarde dat u meerdere keren geld had geleend bij M.. U werd geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid. U bleef evenwel herhalen dat u meerdere leningen had afgesloten bij M. (zie notities persoonlijk onderhoud 19 oktober 2018, vragen 58 -60). Aldus blijven uw opeenvolgende verklaringen tegenstrijdig, wat de geloofwaardigheid ervan wederom aantast.

Over het tijdstip dat uw ouders en uw echtgenote u zijn komen opzoeken toen u door de bendeleden was opgesloten, legde u eveneens flagrant tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 verklaarde u dat u door uw familieleden werd opgezocht rond 09.00 u 's morgens en ook dat u omstreeks 10.30 uur tot 11.00 uur werd vrijgelaten (zie notities persoonlijk onderhoud 23 juli 2018, vragen 137, 142 en 150). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 19 oktober 2018 verklaarde u daarentegen dat uw familieleden omstreeks 11 uur 's avonds waren aangekomen en ook dat jullie omstreeks 2 à 3 uur 's nachts naar huis konden gaan. Dat u zich over een belangrijke gebeurtenis als een (eendaagse) opsluiting dermate tegensprekt, is zeer opmerkelijk.

U werd geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden. U ontkende deze verklaringen te hebben afgelegd tijdens het vorige persoonlijke onderhoud. U bleef volhouden dat uw familieleden 's avonds bij u zijn aangekomen (zie notities persoonlijk onderhoud 19 oktober 2018, vragen 75-77).

Voorts verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 dat jullie omstreeks 11 à 12 uur 's avonds weggevlucht zijn uit jullie wijk (zie notities persoonlijk onderhoud 23 juli 2018; vraag 1354), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud van 19 oktober 2018 verklaarde dat dit was om 5 à 6 uur 's morgens. U werd ook met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd. Opnieuw ontkende u deze verklaringen eerder te hebben afgelegd tijdens het vorige persoonlijke onderhoud (zie notities persoonlijk onderhoud 19 oktober 2018, vragen 81 en 82), wat niet afdoende is.

Omwille van bovenstaande tegenstrijdigheden wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia werd het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015 in rekening genomen. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van het FARC, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn.

Zowel uit voornoemde UNHCR Eligibility Guidelines, als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Zo speelt het gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's en de Colombiaanse autoriteiten zich hoofdzakelijk af op het platteland. In andere regio's en in de (groot)steden wordt het geweld gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict. De moorden die in de steden worden gepleegd betreffen bovendien quasi uitsluitend burgers met een specifiek profiel, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Het geweld in de steden houdt bijgevolg eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, doch heeft geen uitstaans met art. 48/4, § 2, c Vw. . Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict.

Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Het CGVS ontkent, noch betwist aldus niet dat er nog gewapende confrontaties en veiligheidsincidenten plaatsvinden in Colombia. Echter, omwille van de hierboven beschreven regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Colombia, dient er niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Colombia, dient in casu de veiligheidssituatie in Medellin te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er voor burgers in Medellin actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u voorlegde, bevestigen uw persoonsgegevens, dewelke hier niet ter discussie staan. De internetartikels die u voorlegde in verband met de bende La Terraza betreffen algemene informatie, maar nergens blijkt dat deze artikels op u betrekking hebben. De gerechtelijke documenten die u tenslotte voorlegde, verwijzen naar de problemen die u zou hebben gekend met de bende en naar de beschermingsmaatregelen die u zou hebben bekomen als gevolg hiervan. Dient evenwel te worden opgemerkt dat hier geen bewijswaarde aan kan worden toegekend, gelet op bovenstaande tegenstrijdige verklaringen die u heeft afgelegd met betrekking tot uw problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 10 december 2018 een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Wat betreft verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat J. het geld wou uitlenen en bij het CGVS dat het L. was, stelt verzoeker dat het wel degelijk L. is die door verzoeker in contact gebracht werd met M. voor het uitlenen van geld en dat J. de broer is van L..

Verzoeker voert aan dat hij alle documenten waarop de bestreden beslissing steunt, alsook de notities van het persoonlijk onderhoud en de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, heeft opgevraagd. Hij bevestigt een kopie te hebben ontvangen van de notities van de persoonlijke onderhouds van 23 juli 2018 en 19 oktober 2018. Hij werd echter geïnformeerd door het CGVS dat de overige documenten op zich konden laten wachten omwille van de eerdere verhuis van de archieven van het CGVS. Verzoeker voert aan dat hij tot op het indienen van het verzoekschrift geen kopie mocht ontvangen van de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij zich het recht behoudt om meer in detail op dit punt terug te komen in de loop van de procedure.

Verzoeker stelt dat het in de context waarin hij is opgegroeid in de wijk Manrique Oriental heel normaal is dat men elkaars familienaam niet kent.

Wat betreft de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2018 en dat van 19 oktober 2018, benadrukt verzoeker dat de communicatie met de tolk aanwezig bij het onderhoud op 19 oktober 2018 moeizaam verliep.

Verzoeker verduidelijkt dat M. een kennis van verzoeker was, maar nooit een vriend, en dat er wel een vriendschap tussen M. en L. is ontstaan en M. aan L. een grote som geld uitleende. Verder stelt verzoeker dat het in Colombia zeer gewoon is dat personen twee voornamen hebben die beiden gebruikt worden. Verzoeker benadrukt dat hij slechts eenmaal geld heeft uitgeleend van M. en dat L. meerdere malen geld uitleende bij M.. Hij legt uit dat het specifieke tijdstip moeilijk is aan te geven omdat de feiten van enkele jaren geleden dateren. Hij bevestigt dat hij overdag werd vrijgelaten en laat in de avond met zijn vriendin en familie wegvluchten, zoals ook verklaard tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud.

Verzoeker volhardt in zijn vrees te worden vermoord door bendeleden van La Terraza in geval van terugkeer. Hij haalt algemene informatie aangaande deze bende aan. Wat betreft de door verzoeker neergelegde gerechtelijke documenten klaagt hij aan dat het CGVS zich ertoe beperkte in de bestreden beslissing te vermelden dat geen bewijswaarde toegekend werd aan deze documenten gezien de zogenaamde tegenstrijdige verklaringen, maar dat het CGVS niet inhoudelijk verwijst naar deze documenten, noch motiveert waarom deze documenten geen bewijswaarde zou toekomen.

Verzoeker haalt aan dat hij twee aangiftes heeft ingediend tegen bendeleden van La Terraza en dat hij en zijn familie politiebescherming kregen. Hij merkt op dat deze politiebescherming beperkt was in de tijd en afliep zodra de medewerking van verzoeker niet langer nodig werd geacht.

Verzoeker meent verder dat hij behoort tot *“de sociale groep die zich tegen bendeleden gekeerd hebben en om deze reden gezocht worden door de bendeleden om hun wraak te vergelden”*.

Verzoeker voert een schending van de materiële motiveringsplicht aan.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- “2. Bewijs van eerste aangifte door verzoeker verstrekt door het Archiefbureau van de Procureur-Generaal, opgevraagd door verzoeker op 7 december 2017, met vrije vertaling*
- 3. Overzicht van personen waarvoor een aanhoudingsbevel uitgevaardigd werd op basis van de aangifte van verzoeker, verstrekt door het Archiefbureau van de Procureur-Generaal, opgevraagd door verzoeker op 5 juni 2018, met vrije vertaling*
- 4. Kopie van tweede aangifte gedaan door verzoeker op 15 juni 2017, met vrije vertaling*
- 5. Verzoek van de Procureur aan de politiediensten voor het verlenen van bescherming aan verzoeker en zijn familie dd. 15 juni 2017, met vrije vertaling*
- 6. Bewijs hoedanigheid van gedwongen ontheemde van verzoeker en zijn echtgenote en dochter, opgevraagd door verzoeker op 23 januari 2018, met vrije vertaling*
- 7. Artikel Colombia Reports, ‘Top Medellin crime lord arrested’, 6 februari 2017’.*

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Over het recht op inzage

2.4.1. Verzoekende partij stelt terecht dat ze om inzage in het administratief dossier kan verzoeken. De afdwingbaarheid ervan is geregeld bij wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek (RvS 2 april 2003, nr. 117.862; RvS 11 juni 2003, nr. 120.369), zoals ook bij artikel 41, 2, b van het Handvest van de Europese Unie. Conform artikel 32 van de Belgische Grondwet heeft ieder *“het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134”*. Verzoekende partij of haar advocaat kunnen het administratief dossier inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal.

2.4.2. De Raad merkt op dat het recht om toegang te verkrijgen tot het administratief dossier niet raakt aan de wettigheid van de bestreden beslissing zelf, doch betrekking heeft op de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de Raad. Volgens vaste rechtspraak moeten in het verzoekschrift alle middelen ontwikkeld worden, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen (RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738), in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (RvS 10 februari 2010, nr. 200.738).

2.4.3. *In casu* is de bestreden beslissing gemotiveerd op basis van verzoekers verklaringen, zoals opgetekend bij de DVZ (vragenlijst CGVS) en bij het CGVS (notities van het persoonlijk onderhoud), en op basis van de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier. Zo werd er geen geloof gehecht aan verzoekers problemen met de bende La Terazza omdat zijn verklaringen hierover niet aannemelijk en tegenstrijdig waren. Verder erkende de commissaris-generaal dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De commissaris-generaal oordeelde dat er voor burgers in Medellín actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, gelet op de informatie dienaangaande in het administratief dossier.

2.4.4. Gelet op deze motieven van de bestreden beslissing kan het verzoekschrift gevolgd worden waar wordt aangevoerd dat *“de correctheid van de beslissing van verwerende partij enkel [kan] worden nagegaan door verzoeksters verklaringen te kunnen nalezen in het gehoorverslag, in combinatie met de beschikbare landeninformatie in het dossier”*. De stukken in het administratief dossier bevatten inderdaad de determinerende informatie waarop de bestreden beslissing steunt.

2.4.5. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoekers advocaat alle documenten waarop de bestreden beslissing gebaseerd waren, alsook de notities van het persoonlijk onderhoud en de verklaringen van verzoeker bij de DVZ, heeft opgevraagd. Verzoekers advocaat bevestigt een kopie te hebben ontvangen van de notities van de persoonlijke onderhoud van 23 juli 2018 en 19 oktober 2018, maar dat zij geïnformeerd werd door het CGVS dat de overige documenten op zich konden laten wachten omwille van de eerdere verhuizing van de archieven van het CGVS. Verzoekers advocaat voert aan dat zij tot de indiening van het verzoekschrift geen kopie heeft ontvangen van verzoekers verklaringen bij de DVZ en dat zij zich het recht behoudt om meer in detail op dit punt terug te komen in de loop van de procedure. Ter terechtzitting worden deze feiten door de commissaris-generaal niet betwist. Bovendien wordt ter terechtzitting aangegeven dat verzoekers advocaat zich tijdens de beroepstermijn had aangeboden bij het CGVS en had verzocht om het administratief dossier op de nieuwe locatie in te kijken, doch dat haar werd meegedeeld dat dit niet mogelijk was. Verzoekers advocaat heeft aldus op diligente en alerte wijze getracht verzoekers verdediging waar te nemen.

2.4.6. Uit de e-mail van 19 december 2018, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat het administratief dossier uiteindelijk op 19 december 2018 werd overgemaakt aan de advocaat van verzoeker, zijnde na het indienen van het verzoekschrift en na het verstrijken van de beroepstermijn.

De Raad merkt op dat verzoekers advocaat het administratief dossier op 25 april 2019 heeft geraadpleegd op de Raad.

2.4.7. De Raad stelt vast dat verzoeker en zijn advocaat het recht op inzage conform artikel 32 van de Grondwet niet hebben kunnen uitoefenen, ondanks dat de advocaat zich aanbood bij het Commissariaat-generaal en tevens schriftelijk om de stukken vroeg. De interne organisatorische problemen bij het commissariaat-generaal die ervoor zorgden dat de inzage niet mogelijk was doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

2.5. Verzoeker stelt terecht dat hij werd belemmerd in de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de (schriftelijke) procedure van de Raad. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker een beroep diende aan te tekenen op basis van onvolledige informatie, waardoor de rechten van verdediging geschonden zijn.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

2.7. Het eerste middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 november 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK